

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 28ης Απριλίου 2015*

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σιδηροπυριτίου προελεύσεως, μεταξύ άλλων, Ρωσίας — Μερική ενδιάμεση επανεξέταση — Υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ — Μεταβολή των συνθηκών — Διαρκής χαρακτήρας»

Στην υπόθεση T-169/12,

Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), με έδρα το Chelyabinsk (Ρωσία),

Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF), με έδρα το Novokuznetsk (Ρωσία),

εκπροσωπούμενες από τον Β. Εντίμον, δικηγόρο,

προσφεύγουσες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τον J.-P. Νίξ, επικουρούμενο αρχικώς από τους G. Βερρίσχ και Α. Ρολσν, δικηγόρους, στη συνέχεια, από τους G. Βερρίσχ και Ν. Τσεσαίτες, barrister, και τέλος από τον D. Γεραρδίν, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζόμενου από

την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους Η. van Vliet, Μ. Φρανζα και Α. Στοβιέσκα-Κουϊκ, στη συνέχεια, από τους Μ. Φρανζα, Α. Στοβιέσκα-Κουϊκ και J.-F. Βρακελάντ,

και από

την Euroalliances, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους Ο. Πρστ και Μ.-S. Δίβλινγκ, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο αίτημα μερικής ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 60/2012 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 2012, για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου προέλευσης, μεταξύ άλλων, Ρωσίας (ΕΕ L 22, σ. 1), κατά το μέρος που αφορά τις προσφεύγουσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. E. Martins Ribeiro, πρόεδρο, S. Gervasoni και L. Madise (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 28ης Μαρτίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

- 1 Η βασική νομοθεσία αντιντάμπινγκ της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνίσταται στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22, στο εξής: βασικός κανονισμός), ο οποίος αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.
- 2 Το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού παραθέτει τους κανόνες βάσει των οποίων μπορεί να διαπιστωθεί η ύπαρξη ντάμπινγκ. Οι παράγραφοι 11 και 12 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού αφορούν τον προσδιορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ κατά τη διάρκεια της περιόδου έρευνας. Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού, «[ω]ς περιθώριο ντάμπινγκ λογίζεται το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής».
- 3 Το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού ρυθμίζει τη διαδικασία ενδιάμεσης επανεξετάσεως. Κατά τη διάταξη αυτή:

«Η ανάγκη διατήρησης σε ισχύ δεδομένου μέτρου είναι επίσης δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης, όταν κρίνεται δικαιολογημένη, με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή, ακόμη, εφόσον έχει παρέλθει εύλογο χρονικό διάστημα ενός τουλάχιστον έτους από την επιβολή του οριστικού μέτρου, μετά από αίτηση οποιουδήποτε εξαγωγέα ή εισαγωγέα ή των κοινοτικών παραγωγών, η οποία περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν τη σκοπιμότητα μιας τέτοιας ενδιάμεσης επανεξέτασης.

Ενδιάμεση επανεξέταση αρχίζει όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του μέτρου δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ ή/και ότι είναι απίθανο να συνεχισθεί ή να επαναληφθεί η ζημία σε περίπτωση άρσης ή διαφοροποίησης του μέτρου ή το υφιστάμενο μέτρο δεν αρκεί ή δεν αρκεί πλέον για την εξουδετέρωση των ζημιολογώνων συνεπειών του ντάμπινγκ.

Κατά τη διεξαγωγή των ερευνών δυνάμει της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή δύναται, μεταξύ άλλων, να εξετάζει κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ και τη ζημία ή κατά πόσον με τα υφιστάμενα μέτρα επιτυγχάνονται τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα ως προς την εξάλειψη της ζημίας που έχει ήδη διαπιστωθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του παρόντος κανονισμού. Στο πλαίσιο αυτό, για την εξαγωγή τελικού συμπεράσματος λαμβάνονται υπόψη όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία.»

4 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού:

«Για όλες τις επανεξετάσεις και τις έρευνες που διεξάγονται για το θέμα της επιστροφής δυνάμει του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εφαρμόζει, υπό τον όρο ότι δεν έχει επέλθει μεταβολή των συνθηκών, την ίδια μέθοδο που έχει εφαρμοσθεί και για την έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του άρθρου 2, και ιδιαίτερα των παραγράφων 11 και 12 του εν λόγω άρθρου, όπως επίσης των διατάξεων του άρθρου 17.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 5 Οι προσφεύγουσες, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant ΟΑΟ (CHEMK) και Kuzneckie ferrosplavny ΟΑΟ (KF), είναι εταιρίες εγκατεστημένες στη Ρωσία, οι οποίες δραστηριοποιούνται στην παραγωγή σιδηροπυριτίου, κράματος χρησιμοποιούμενου κατά τις διεργασίες παραγωγής χάλυβα και σιδήρου. Η RFA International, LP (RFAI) αποτελεί εμπορική επιχείρηση συνδεδεμένη με τις προσφεύγουσες. Η RFAI, η οποία είναι εγκατεστημένη στον Καναδά και διαθέτει μονάδα στην Ελβετία, είναι αρμόδια για τις πωλήσεις των προσφευγουσών εντός της Ένωσης.
- 6 Στις 25 Φεβρουαρίου 2008, κατόπιν καταγγελίας υποβληθείσας από την Επιτροπή σύνδεσης της βιομηχανίας σιδηροκράματος (Euroalliages), το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 172/2008, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Καζακστάν, Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και Ρωσίας (ΕΕ L 55, σ. 6, στο εξής: αρχικός κανονισμός). Κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 του αρχικού κανονισμού, ο συντελεστής του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στην καθαρή τιμή «ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας», πριν από την καταβολή δασμού, όσον αφορά τα προϊόντα που κατασκευάζονται από τις προσφεύγουσες ορίστηκε σε 22,7 %.
- 7 Στις 30 Νοεμβρίου 2009, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν αίτηση για τη διεξαγωγή μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως, η οποία αφορούσε μόνον το ντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Στην αίτησή τους, οι προσφεύγουσες υποστήριξαν ότι είχαν μεταβληθεί οι συνθήκες βάσει των οποίων είχε εκδοθεί ο αρχικός κανονισμός και ότι οι πραγματοποιηθείσες μεταβολές είχαν διαρκή χαρακτήρα.
- 8 Στις 27 Οκτωβρίου 2010, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου προελεύσεως, μεταξύ άλλων, Ρωσίας (ΕΕ C 290, σ. 15), η οποία αφορούσε αποκλειστικώς το ντάμπινγκ. Η έρευνα επανεξετάσεως κάλυπτε την περίοδο μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 2009 και 30ής Σεπτεμβρίου 2010 (στο εξής: περίοδος έρευνας επανεξετάσεως).
- 9 Με επιστολές της 12ης Ιανουαρίου και της 24ης Μαρτίου 2011, οι προσφεύγουσες παρέσχαν στην Επιτροπή διευκρινίσεις, αντιστοίχως, όσον αφορά τη δομή του ομίλου στον οποίο ανήκαν οι ίδιες, όπως και η RFAI, και όσον αφορά το ζήτημα του διαρκούς χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών την οποία επικαλέστηκαν στην αίτηση ενδιάμεσης επανεξετάσεως.
- 10 Στις 28 Οκτωβρίου 2011, η Επιτροπή απηύθυνε στις προσφεύγουσες έγγραφο περιέχον τα πραγματικά περιστατικά και τις βασικές εκτιμήσεις βάσει των οποίων προετίθετο να συστήσει την περάτωση της ενδιάμεσης επανεξετάσεως χωρίς τροποποίηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον αρχικό κανονισμό (στο εξής: έγγραφο γενικών πληροφοριών). Στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή ανέφερε, αφενός, τον υπολογισμό και το ποσό του περιθωρίου ντάμπινγκ, για την περίοδο έρευνας επανεξετάσεως, και, αφετέρου, ότι η μεταβολή των συνθηκών την οποία επικαλούνταν οι προσφεύγουσες στην αίτησή τους για μερική επανεξέταση δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως διαρκούς χαρακτήρα.

- 11 Στις 14 Νοεμβρίου 2011, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις τους επί του εγγράφου γενικών πληροφοριών.
- 12 Με την ολοκλήρωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως, το Συμβούλιο εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 60/2012, της 16ης Ιανουαρίου 2012, για την περάτωση της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου προέλευσης, μεταξύ άλλων, Ρωσίας (ΕΕ L 22, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Στον κανονισμό αυτό, το Συμβούλιο εξέτασε, υπό τον τίτλο «2. Διαρκής χαρακτήρας της μεταβολής των συνθηκών», αν η μεταβολή των συνθηκών την οποία επικαλούνταν οι προσφεύγουσες στην αίτησή τους ενδιάμεσης επανεξετάσεως, όσον αφορά αποκλειστικώς το ντάμπινγκ, ήταν διαρκούς χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, δυνάμενη να δικαιολογήσει τη μείωση, ή ακόμη και την κατάργηση, των εν ισχύι μέτρων.
- 13 Πρώτον, υπενθύμισε ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διέθεταν ευρεία ευχέρεια εκτιμήσεως, περιλαμβανομένης της ευχέρειας διεξαγωγής μιας αξιολογήσεως των προοπτικών της πολιτικής τιμών των ενδιαφερόμενων εξαγωγέων, κατά την επανεξέταση της αναγκαιότητας διατήρησης των υφιστάμενων μέτρων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Επισήμανε ότι τα επιχειρήματα των προσφευγουσών όσον αφορά τον διαρκή χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών την οποία επικαλούνταν οι προσφεύγουσες έπρεπε εν προκειμένω να εκτιμηθούν εντός αυτού του πλαισίου.
- 14 Δεύτερον, κατά την εξέταση του, προβαλλόμενου από τις προσφεύγουσες, διαρκούς χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών, αρχικώς το Συμβούλιο, αφενός, έκρινε χρήσιμο να περιγραφούν οι εκτιμήσεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης ως προς το ζήτημα αν οι προσφεύγουσες εξακολουθούσαν να εφαρμόζουν, κατά την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως, πρακτική ντάμπινγκ στην αγορά της Ένωσης και, αφετέρου, αξιολόγησε προς τούτο κατά προσέγγιση, σε «13 % περίπου», το περιθώριο ντάμπινγκ στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως. Ακολούθως, το Συμβούλιο εξέτασε τα διάφορα επιχειρήματα των προσφευγουσών σχετικά με τον φερόμενο ως διαρκή χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών την οποία επικαλούνταν. Κατόπιν της εξετάσεως αυτής, διαπίστωσε, στην αιτιολογική σκέψη 54 του προσβαλλόμενου κανονισμού, υπό τον τίτλο «2.5. Συμπέρασμα: ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία του διαρκούς χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών», ότι δεν υπήρχαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία εκ των οποίων να προκύπτει ότι η ενδεχόμενη μεταβολή των επίμαχων συνθηκών είχε διαρκή χαρακτήρα και ότι, κατά συνέπεια, θα ήταν πρόωρο και, συνεπώς, αδικαιολόγητο να μειωθεί ο εν ισχύι δασμός κατά το στάδιο αυτό. Πέραν του συμπεράσματος αυτού, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 38 και 40 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο ρητώς επισήμανε ότι, ανεξαρτήτως του ποσού του περιθωρίου ντάμπινγκ, κατά την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως, δεν υπήρχαν «σε καμία περίπτωση» επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για να θεωρηθεί ότι το ποσό που αντιστοιχεί στο περιθώριο αυτό, κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου, είχε διαρκή χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο αποφάσισε, στο άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι δεν υπήρχε λόγος να τροποποιηθεί το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ που είχε ορισθεί με τον αρχικό κανονισμό.
- 15 Παράλληλα προς την αίτηση ενδιάμεσης επανεξετάσεως η RFAI υπέβαλε αιτήσεις για την επιστροφή των καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού. Οι αιτήσεις επιστροφής κάλυπταν την περίοδο μεταξύ της 1ης Οκτωβρίου 2008 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2010. Η Επιτροπή διαίρεσε την περίοδο έρευνας για την οποία εξητείτο η επιστροφή σε δύο υποπεριόδους: από 1ης Οκτωβρίου 2008 έως 30 Σεπτεμβρίου 2009 (στο εξής: ΠΕ1) και από 1ης Οκτωβρίου 2009 έως 30 Σεπτεμβρίου 2010 (στο εξής: ΠΕ2), η δε ΠΕ2 συνέλιπτε χρονικά με την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως.
- 16 Στις 9 Νοεμβρίου 2011, η Επιτροπή ενημέρωσε τις προσφεύγουσες σχετικά με τα συμπεράσματά της επί των αιτήσεων επιστροφής ως προς την ΠΕ1. Ως προς την ΠΕ2, η Επιτροπή παρέπεμψε τις προσφεύγουσες στο έγγραφο γενικών πληροφοριών, το οποίο είχε συνταχθεί στο πλαίσιο της ενδιάμεσης επανεξετάσεως.

- 17 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 26ης Ιανουαρίου 2012, οι προσφεύγουσες ζήτησαν να τους γνωστοποιηθεί ο υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ όπως αναφέρεται στον προσβαλλόμενο κανονισμό. Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου το οποίο εστάλη την ίδια ημέρα, η Επιτροπή απάντησε ότι οι λεπτομέρειες του εν λόγω υπολογισμού θα παρέχονταν στο πλαίσιο των αιτήσεων επιστροφής για την ΠΕ2.
- 18 Στις 6 Ιουνίου 2012, η Επιτροπή απέστειλε στις προσφεύγουσες το έγγραφο κοινοποίησης οριστικών πορισμάτων στο πλαίσιο της έρευνας επιστροφής, το οποίο περιείχε μεταξύ άλλων υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ για την ΠΕ2.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 19 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Απριλίου 2012, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 20 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Ιουνίου και τη 18η Ιουλίου 2012, αντιστοίχως, η Επιτροπή και η Euroalliances ζήτησαν να παρέμβουν στην υπό κρίση υπόθεση υπέρ του Συμβουλίου.
- 21 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 6η Αυγούστου και την 21η Σεπτεμβρίου 2012, καθώς και την 1η Μαρτίου 2014, οι προσφεύγουσες ζήτησαν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να εξαιρεθούν ορισμένα εμπιστευτικά στοιχεία του δικογράφου της προσφυγής, του υπομνήματος αντικρούσεως, του υπομνήματος απαντήσεως και των παρατηρήσεων της Επιτροπής από την ανακοίνωση στην Euroalliances. Όσον αφορά την ανακοίνωση αυτή, οι προσφεύγουσες, το Συμβούλιο και η Επιτροπή προσκόμισαν μη εμπιστευτικό κείμενο των εν λόγω υπομνημάτων.
- 22 Με διατάξεις της 5ης Σεπτεμβρίου 2012, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε τις αιτήσεις παρεμβάσεως της Επιτροπής και της Euroalliances.
- 23 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο δεύτερο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, ακολούθως, η υπό κρίση υπόθεση.
- 24 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή κλήθηκε να προσκομίσει ένα έγγραφο. Το αίτημα αυτό ικανοποιήθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 25 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 28ης Μαρτίου 2014.
- 26 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό στο μέτρο που τις αφορά·
  - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 27 Το Συμβούλιο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
  - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 28 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

29 Η Euroalliances ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει τους προβαλλόμενους από τις προσφεύγουσες λόγους ακυρώσεως·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

30 Προς στήριξη του αιτήματός τους ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

31 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο (στο εξής: θεσμικά όργανα), πρώτον, παρέβησαν το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12, πρώτη περίοδος, του ίδιου κανονισμού, δεύτερον, υπέπεσαν σε πλάνη περί το δίκαιο και υπερέβησαν την εξουσία εκτιμήσεως που έχουν κατά την εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και, τρίτον, προσέβαλαν τα δικαιώματά τους άμυνας. Κατ' ουσίαν, προβάλλουν ότι το Συμβούλιο, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, δεν προέβη σε ακριβή υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.

32 Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής προκειμένου να καθοριστεί το περιθώριο ντάμπινγκ, κατά τη διάρκεια της έρευνας επανεξετάσεως.

33 Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατ' ουσίαν, αμφισβητούν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξαν τα θεσμικά όργανα κατά το οποίο η μεταβολή των συνθηκών, της οποίας γίνεται επίκληση προς στήριξη της αιτήσεώς τους για ενδιάμεση επανεξέταση, δεν είχε διαρκή χαρακτήρα.

34 Προκαταρκτικώς, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να προσδιορισθούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες πρέπει να εξετασθούν οι τρεις προβαλλόμενοι από τις προσφεύγουσες λόγοι προς στήριξη της προσφυγής τους. Συναφώς επισημαίνεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατόπιν ενδιάμεσης επανεξετάσεως σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, οι διατάξεις του οποίου αποσκοπούν στον ορισμό των προϋποθέσεων κινήσεως της διαδικασίας και των σκοπών μιας τέτοιας επανεξετάσεως (απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 2009, MTZ Polyfilms κατά Συμβουλίου, T-143/06, Συλλογή, EU:T:2009:441, σκέψη 40).

35 Προς τούτο, πρέπει κατ' αρχάς να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, η ανάγκη διατηρήσεως σε ισχύ μέτρων είναι δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο εξετάσεως, μεταξύ άλλων, κατόπιν αιτήσεως εξαγωγέα, εισαγωγέα ή παραγωγών της Κοινότητας, η οποία περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν την ανάγκη μιας τέτοιας ενδιάμεσης επανεξετάσεως. Εν προκειμένω, η αίτηση υποβλήθηκε από τις προσφεύγουσες υπό την ιδιότητά τους ως εξαγωγείς. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι η εν λόγω αίτηση αφορούσε αποκλειστικώς το ντάμπινγκ.

36 Ακολούθως, από τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προκύπτει, κατ' ουσίαν, ότι, όταν η αίτηση υποβάλλεται από εξαγωγέα ή εισαγωγέα και αφορά αποκλειστικώς το ντάμπινγκ, η ανάγκη ενδιάμεσης επανεξετάσεως προϋποθέτει ότι η εν λόγω αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του μέτρου δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ.

37 Τέλος, από τη νομολογία απορρέει ότι, όσον αφορά την εξέταση αιτήσεως επανεξετάσεως, αφορώσας αποκλειστικώς το ντάμπινγκ, το Συμβούλιο μπορεί, δυνάμει των εν λόγω διατάξεων, να διαπιστώσει την ύπαρξη αισθητών μεταβολών των συνθηκών που αφορούν το ντάμπινγκ και ότι έχει το δικαίωμα,

αφού επιβεβαιώσει τον διαρκή χαρακτήρα των μεταβολών αυτών, να συναγάγει το συμπέρασμα ότι πρέπει να τροποποιηθεί ο επίμαχος δασμός αντνιτάμπινγκ (απόφαση MTZ Polyfilms κατά Συμβουλίου, ανωτέρω σκέψη 34, EU:T:2009:441, σκέψη 41).

- 38 Κατόπιν των υπομνήσεων που παρατίθενται στις σκέψεις 34 έως 37 ανωτέρω, επιβάλλεται, κατ' αρχάς, να εξετασθούν από κοινού ο πρώτος και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, καθόσον κατ' ουσίαν προσάπτουν στο Συμβούλιο ότι παρέβη, πρώτον, τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, δεύτερον, τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 9, του κανονισμού αυτού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12, του ιδίου κανονισμού, και, τρίτον, ότι προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών. Στη συνέχεια, επιβάλλεται να εξετασθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής στο πλαίσιο του καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, και τούτο λαμβανομένων υπόψη των συμπερασμάτων που θα εξαχθούν από την εξέταση του πρώτου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως.

Επί του πρώτου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, εξεταζομένων από κοινού, οι οποίοι αφορούν παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12, του ιδίου κανονισμού, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

- 39 Στο πλαίσιο του πρώτου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, εξεταζομένων από κοινού, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση, πρώτον, του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, δεύτερον, του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12, του ιδίου κανονισμού, και, τρίτον, προσβολή των δικαιωμάτων τους άμυνας.

Ως προς την παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού

- 40 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, προς στήριξη του πρώτου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Κατ' ουσίαν προβάλλουν δύο αιτιάσεις οι οποίες αφορούν, πρώτον, το γεγονός ότι τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την έκταση των εξουσιών τους εκτιμήσεως δυνάμει του εν λόγω άρθρου και, δεύτερον, το γεγονός ότι τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας, όσον αφορά το περιθώριο ντάμπινγκ, ότι δεν υπήρχε μεταβολή των συνθηκών διαρκούς χαρακτήρα.

– Ως προς την πρώτη αιτίαση, η οποία προβάλλεται στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως και αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσαν τα θεσμικά όργανα όσον αφορά την έκταση των εξουσιών τους εκτιμήσεως δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού

- 41 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι τα θεσμικά όργανα, παραλείποντας να υπολογίσουν επακριβώς το περιθώριο ντάμπινγκ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, με την αιτιολογία ότι η μεταβολή των συνθηκών την οποία επικαλούνταν δεν είχε διαρκή χαρακτήρα, υπέπεσαν σε πλάνη περί το δίκαιο και υπερέβησαν τα όρια της εξουσίας τους εκτιμήσεως στο πλαίσιο της αξιολογήσεως των προοπτικών, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

- 42 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν την επιχειρηματολογία των προσφευγουσών.

- 43 Πρώτον, όπως υπενθυμίζεται στις σκέψεις 34 έως 37 ανωτέρω, από το άρθρο 11, παράγραφος 3, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι σκοπός της ενδιάμεσης επανεξετάσεως είναι να διακριβωθεί η ανάγκη διατηρήσεως σε ισχύ των μέτρων αντνιτάμπινγκ και ότι πρέπει, προς τούτο, όταν η αίτηση επανεξετάσεως του εξαγωγέα αφορά μόνον το ντάμπινγκ, τα θεσμικά όργανα να αξιολογούν κατ' αρχάς την ανάγκη διατηρήσεως σε ισχύ του υφιστάμενου μέτρου και να διαπιστώνουν συναφώς την ύπαρξη μεταβολής των συνθηκών όχι μόνο αισθητής αλλά και

διαρκούς χαρακτήρα, όσον αφορά το ντάμπινγκ (βλ., σχετικώς, απόφαση MTZ Polyfilms κατά Συμβουλίου, ανωτέρω σκέψη 34, EU:T:2009:441, σκέψη 41). Μόνον κατόπιν τούτου, αφής στιγμής ολοκληρωθεί η αξιολόγηση της ανάγκης διατηρήσεως σε ισχύ των υφιστάμενων μέτρων και εφόσον τα θεσμικά όργανα αποφασίσουν να τροποποιήσουν τα υφιστάμενα μέτρα, δεσμεύονται κατά τον καθορισμό νέων μέτρων από τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, το οποίο ρητώς τους απονέμει την εξουσία και τους επιβάλλει την υποχρέωση να εφαρμόζουν, κατ' αρχήν, την ίδια μέθοδο που είχε χρησιμοποιηθεί κατά την αρχική έρευνα που οδήγησε στην επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ (απόφαση MTZ Polyfilms κατά Συμβουλίου, ανωτέρω σκέψη 34, EU:T:2009:441, σκέψη 49).

- 44 Δεύτερον, κατά πάγια νομολογία, όπως υπενθυμίζεται στην αιτιολογική σκέψη 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα θεσμικά όργανα έχουν, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής, και ειδικότερα σε σχέση με τα μέτρα εμπορικής άμυνας, ευρεία ευχέρεια εκτιμήσεως, λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που καλούνται να εξετάσουν. Ο δικαστικός έλεγχος της εκτιμήσεως αυτής πρέπει συνεπώς να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών βάσει των οποίων πραγματοποιήθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή, της υπάρξεως πρόδηλης πλάνης κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή καταχρήσεως εξουσίας (απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 63· βλ., σχετικώς, απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Συλλογή, EU:C:2007:547, σκέψεις 40 και 41).
- 45 Οι διαπιστώσεις αυτές ισχύουν ιδιαίτερα ως προς τις εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνουν τα θεσμικά όργανα κατά τις διαδικασίες επανεξετάσεως. Όσον αφορά την ενδιάμεση επανεξέταση, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή μπορεί, μεταξύ άλλων, όταν η αίτηση επανεξετάσεως αφορά αποκλειστικώς το ντάμπινγκ, να εξετάζει κατά πόσον έχει σημειωθεί αισθητή μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ ή κατά πόσον με τα υφιστάμενα μέτρα έχουν επιτευχθεί τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα ώστε να προτείνει την κατάργηση, τροποποίηση ή διατήρηση σε ισχύ του δασμού αντιντάμπινγκ ο οποίος επιβλήθηκε μετά το πέρας της αρχικής έρευνας.
- 46 Τρίτον, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν προβλέπει ειδική μέθοδο ή διαδικασία τις οποίες πρέπει να εφαρμόζουν τα θεσμικά όργανα για τη διενέργεια των προβλεπόμενων στη διάταξη αυτή εξακριβώσεων. Σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 11, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, για να εξακριβωθεί αν έχει σημειωθεί αισθητή μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ λαμβάνονται μόνον υπόψη «όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία».
- 47 Τέταρτον, επισημαίνεται ότι για τον έλεγχο με τον οποίο επιφορτίζεται ως προς το ζήτημα αυτό, η Επιτροπή οφείλει να διεξάγει όχι απλώς αναδρομική ανάλυση της εξελίξεως της εξεταζόμενης καταστάσεως, με αφετηρία την επιβολή του αρχικού οριστικού μέτρου, προκειμένου να αξιολογήσει την ανάγκη διατηρήσεως σε ισχύ ή τροποποιήσεώς του, ώστε να εξουδετερωθεί η πρακτική ντάμπινγκ που προκάλεσε τη ζημία, αλλά και ανάλυση των προοπτικών της πιθανής εξελίξεως της καταστάσεως, με αφετηρία την υιοθέτηση του μέτρου της επανεξετάσεως, ούτως ώστε να αξιολογήσει την πιθανή επίπτωση μιας καταργήσεως ή τροποποιήσεως του εν λόγω μέτρου.
- 48 Όσον αφορά το ντάμπινγκ, από τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, και δη από τη χρήση του όρου «διατήρηση», απορρέει ότι, στο πλαίσιο της εξετάσεως των προοπτικών, το οικείο θεσμικό όργανο οφείλει να ελέγξει, υπό το πρίσμα των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζει ο υποβάλλων την αίτηση επανεξετάσεως, αν το ντάμπινγκ πρόκειται να επανεμφανιστεί ή να παρουσιάσει νέα έξαρση στο μέλλον, με αποτέλεσμα τα μέτρα να μην είναι πλέον αναγκαία για την εξουδετέρωσή του. Επομένως, όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 36

ανωτέρω, στο πλαίσιο της ενδιάμεσης επανεξετάσεως, όσον αφορά το ντάμπινγκ, ο υποβάλλων την αίτηση οφείλει να αποδείξει ότι οι συνθήκες οι οποίες προκάλεσαν το ντάμπινγκ μεταβλήθηκαν κατά τρόπο διαρκή.

- 49 Κατά συνέπεια, η ενδιάμεση επανεξέταση αιτήσεως αφορώσας το ντάμπινγκ απαιτεί τόσο αναδρομική εξέταση όσο και εξέταση των προοπτικών, αμφότερες δε πρέπει να είναι σε θέση να τεκμηριώσουν ότι δεν είναι πλέον αναγκαία η διατήρηση του εν ισχύ μέτρου. Όπως προκύπτει από τα εκτεθέντα στη σκέψη 43 ανωτέρω, η ανάγκη επανεξετάσεως εν ισχύ μέτρου εξαρτάται από τη διαπίστωση, αφενός, ότι οι συνθήκες που αφορούν το ντάμπινγκ έχουν αισθητά μεταβληθεί και, αφετέρου, ότι οι μεταβολές αυτές έχουν διαρκή χαρακτήρα. Ως εκ τούτου, αρκεί η μη πλήρωση μίας από τις σωρευτικές προϋποθέσεις για να είναι σε θέση τα θεσμικά όργανα να διαπιστώσουν ότι πρέπει να διατηρηθεί το εν λόγω εν ισχύ μέτρο.
- 50 Επιβάλλεται συναφώς να επισημανθεί ότι το άρθρο 11, παράγραφος 3, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, δεν περιέχει ενδείξεις ως προς τη σειρά με την οποία πρέπει να διεξαχθούν οι δύο εξετάσεις. Από τη νομολογία απορρέει ότι, κατ' ουσίαν, η πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού εξασφαλίζεται σε μεγάλο βαθμό από το γεγονός ότι, στο πλαίσιο της εξέτασεως της ανάγκης διατηρήσεως σε ισχύ των υφισταμένων μέτρων, τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, περιλαμβανομένης της ευχέρειας χρησιμοποίησεως μιας αξιολογήσεως των προοπτικών (απόφαση MTZ Polyfilms κατά Συμβουλίου, ανωτέρω σκέψη 34, EU:T:2009:441, σκέψη 48). Συνεπώς, εφόσον η αξιολόγηση των προοπτικών δεν αποδεικνύει την ανάγκη διατηρήσεως σε ισχύ των μέτρων, δεν είναι απαραίτητο τα θεσμικά όργανα να προβούν σε λεπτομερή αναδρομική εξέταση και, ως εκ τούτου, όσον αφορά το ντάμπινγκ, να προβούν σε λεπτομερειακό υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 51 Από τα προεκτεθέντα στις σκέψεις 43 έως 50 απορρέει ότι, έχοντας υπόψη το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως το οποίο έχουν τα θεσμικά όργανα, όσον αφορά την ενδιάμεση επανεξέταση, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, περιοριζόμενο στο ντάμπινγκ, μπορούν, εφόσον το κρίνουν σκόπιμο, να εκκινήσουν με την εξέταση των προοπτικών και, στη συνέχεια, εφόσον διαπιστώσουν ότι η προβαλλόμενη από τον υποβάλλοντα την αίτηση επανεξετάσεως μεταβολή των συνθηκών εξαιτίας της οποίας προκύπτει μείωση ή εξάλειψη του ντάμπινγκ το οποίο διαπιστώθηκε κατόπιν της διαδικασίας αρχικής έρευνας δεν έχει διαρκή χαρακτήρα, να μην προβούν, στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως, σε ακριβή υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 52 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο πλαίσιο τέτοιας αναλύσεως των προοπτικών τα θεσμικά όργανα εξέτασαν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών προκειμένου να αποδείξουν ότι, λαμβανομένου υπόψη του διαρκούς χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών που επικαλούνταν και η οποία αφορούσε αποκλειστικώς το ντάμπινγκ, μπορούσε να δικαιολογηθεί η μείωση ή η εξάλειψη του εν ισχύ μέτρου.
- 53 Έχοντας υπόψη το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως που είχαν τα θεσμικά όργανα κατά την εκτίμηση της αιτήσεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως του επίμαχου εν προκειμένω μέτρου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα όργανα αυτά ορθώς προέβησαν αρχικώς σε εξέταση των προοπτικών της εν λόγω αιτήσεως και, ως εκ τούτου, δεδομένου ότι η αίτηση αυτή αφορούσε αποκλειστικώς το ντάμπινγκ, εκτίμησαν κατά πόσον η προβαλλόμενη σχετική με αυτό μεταβολή των συνθηκών είχε διαρκή χαρακτήρα. Στο μέτρο που, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 54 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα θεσμικά όργανα διαπίστωσαν ότι η προβαλλόμενη μεταβολή των συνθηκών, η οποία αφορούσε αποκλειστικώς το ντάμπινγκ, δεν είχε διαρκή χαρακτήρα, τα θεσμικά όργανα, χωρίς να υποπέσουν σε πλάνη περί το δίκαιο και χωρίς να υπερβούν τα όρια της εξουσίας τους εκτιμήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, έκριναν, άνευ προηγουμένου ακριβούς υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, ότι τα επίμαχα μέτρα έπρεπε να διατηρηθούν.
- 54 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.

- 55 Πρώτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα των προσφευγουσών σχετικά με τα διαδοχικά στάδια τα οποία απαρτίζουν την ενδιάμεση επανεξέταση, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι υφίστανται δύο κύρια στάδια τα οποία πρέπει να τηρηθούν με συγκεκριμένη σειρά, ήτοι, αρχικώς, για τη διαπίστωση της υπάρξεως μεταβολής των συνθηκών, πρέπει να καθορίζεται νέο περιθώριο ντάμπινγκ, οπότε απαιτείται ακριβής υπολογισμός του εν λόγω περιθωρίου, και, στη συνέχεια, πρέπει να εκτιμάται ο διαρκής χαρακτήρας της εν λόγω μεταβολής. Επιβάλλεται συναφώς η διαπίστωση ότι τα εν λόγω επιχειρήματα τελούν σε ευθεία αντίθεση προς τις προεκτιθέμενες στις σκέψεις 43 έως 50 εκτιμήσεις, καθώς και προς τη διαπίστωση της σκέψεως 51 ανωτέρω, οπότε πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.
- 56 Δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι τα θεσμικά όργανα παρέβησαν την υποχρέωση για εξέταση της ανάγκης τροποποιήσεως του ύψους του εν ισχύ μέτρου, εφόσον το κατά την περίοδο έρευνας επανεξετάσεως ντάμπινγκ ήταν χαμηλότερο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό τελεί σε ευθεία αντίθεση προς τις προεκτιθέμενες στις σκέψεις 35 και 43 εκτιμήσεις. Συγκεκριμένα, αφενός, σκοπός της ενδιάμεσης επανεξετάσεως είναι να εξακριβωθεί η ανάγκη διατηρήσεως σε ισχύ των μέτρων αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, η εν λόγω εξέταση απαιτεί, προκειμένου να ληφθεί ενδεχομένως απόφαση για την τροποποίηση του αρχικώς επιβληθέντος δασμού ντάμπινγκ, να διαπιστωθεί, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζει ο υποβάλλων την αίτηση επανεξετάσεως, όχι μόνον ότι έχει επέλθει αισθητή μεταβολή των σχετικών με το ντάμπινγκ συνθηκών, αλλά και ότι η εν λόγω μεταβολή έχει διαρκή χαρακτήρα. Εν προκειμένω, όμως, καθόσον τα θεσμικά όργανα είχαν διαπιστώσει ότι εξέλιπε αυτός ο διαρκής χαρακτήρας, το γεγονός ότι το ντάμπινγκ ήταν, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, κατά την περίοδο επανεξετάσεως, χαμηλότερο από το διαπιστωθέν κατά το πέρας της διαδικασίας αρχικής έρευνας δεν αρκούσε για να θεμελιώσει τροποποίηση του εν ισχύ μέτρου.
- 57 Τρίτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα των προσφευγουσών σχετικά με την υπόθεση MTZ Polyfilms κατά Συμβουλίου, παρατιθέμενη στην ανωτέρω σκέψη 34 (EU:T:2009:441), ήτοι ειδικότερα ότι, αφενός, η σκέψη 49 της εν λόγω αποφάσεως δεν μπορούσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 9, και του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει την εξουσία στα θεσμικά όργανα να μην καθορίζουν επακριβώς το περιθώριο ντάμπινγκ, όταν διαπιστώνουν ότι η μεταβολή των συνθηκών δεν έχει διαρκή χαρακτήρα, και, αφετέρου, οι διαπιστώσεις των θεσμικών οργάνων, βάσει μιας τέτοιας ερμηνείας, κατά τις έρευνες επανεξετάσεως δεν είναι συχνά ούτε αμερόληπτες ούτε αντικειμενικές, δεν ευσταθούν.
- 58 Αφενός, τα επιχειρήματα αυτά τελούν σε ευθεία αντίθεση προς την παρατιθέμενη στη σκέψη 51 ανωτέρω διαπίστωση.
- 59 Αφετέρου, ούτε στα υπομνήματά τους ούτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση υποβληθείσα από το Γενικό Δικαστήριο, οι προσφεύγουσες επεξήγησαν τους λόγους για τους οποίους, κατά την άποψή τους, η ερμηνεία της σκέψεως 49 της αποφάσεως MTZ Polyfilms κατά Συμβουλίου, ανωτέρω σκέψη 34 (EU:T:2009:441), όπως παρατίθεται στη σκέψη 57 ανωτέρω, και την οποία αμφισβητούν, συνεπάγεται έλλειψη αντικειμενικότητας και αμεροληψίας στις μελλοντικές έρευνες επανεξετάσεως. Σε κάθε περίπτωση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται ότι η διαδικασία επανεξετάσεως διακρίνεται κατ' αρχήν από τη διαδικασία αρχικής έρευνας, η οποία διέπεται από άλλες διατάξεις του βασικού κανονισμού [βλ., σχετικώς, αποφάσεις της 27ης Ιανουαρίου 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland) κατά Συμβουλίου, C-422/02 P, Συλλογή, EU:C:2005:56, σκέψη 49, και της 11ης Φεβρουαρίου 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, Συλλογή, EU:C:2010:68, σκέψη 65], καθώς το Δικαστήριο έχει ήδη κρίνει ότι ορισμένες εκ των διατάξεων αυτών δεν εφαρμόζονται στη διαδικασία επανεξετάσεως, λαμβανομένης υπόψη της όλης οικονομίας και των σκοπών του συστήματος (βλ. σχετικώς, προμνημονευθείσα απόφαση Hoesch Metals and Alloys, EU:C:2010:68, σκέψη 77).
- 60 Η αντικειμενική διαφορά μεταξύ των δύο αυτών τύπων διαδικασίας έγκειται στο γεγονός ότι οι εισαγωγές που αποτελούν το αντικείμενο διαδικασίας επανεξετάσεως είναι εκείνες οι οποίες έχουν ήδη αποτελέσει αντικείμενο οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ και για τις οποίες έχουν κατ' αρχήν

προσκομισθεί επαρκή στοιχεία ώστε να αποδειχθεί ότι η κατάργηση των μέτρων αυτών είναι πιθανόν να ευνοήσει τη συνέχιση ή την επανεμφάνιση του ντάμπινγκ και της ζημίας. Αντιθέτως, όταν για ορισμένες εισαγωγές γίνεται αρχική έρευνα, το αντικείμενο της έρευνας αυτής είναι ακριβώς να εξακριβωθεί η ύπαρξη, ο βαθμός και τα αποτελέσματα κάθε προβαλλόμενου ντάμπινγκ [απόφαση Europe Chemi-Con (Deutschland) κατά Συμβουλίου, ανωτέρω σκέψη 59, EU:C:2005:56, σκέψη 50].

- 61 Συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών μεταξύ της αρχικής διαδικασίας και της διαδικασίας επανεξετάσεως, δεν μπορεί να προσαφθεί στα θεσμικά όργανα ότι δεν επιδεικνύουν αντικειμενικότητα και αμεροληψία όταν, στο πλαίσιο της έρευνας επανεξετάσεως, προβαίνουν σε ενδιάμεση επανεξέταση εκκινώντας από την αξιολόγηση των προοπτικών.
- 62 Τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι οι διαπιστώσεις των θεσμικών οργάνων σχετικά με την αίτηση επανεξετάσεως των προσφευγουσών υπονομεύουν τους σκοπούς του άρθρου 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, παρατηρείται ότι οι εν λόγω σκοποί ουδόλως επηρεάζονται από την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, όπως ερμηνεύονται στις σκέψεις 43 έως 50 ανωτέρω.
- 63 Συγκεκριμένα, σκοπός του άρθρου 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού είναι να διασφαλιστεί ότι μέτρο αντιντάμπινγκ διατηρείται σε ισχύ μόνον όταν είναι αναγκαίο για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ. Σκοπός δε του άρθρου 11, παράγραφος 3, του ιδίου κανονισμού είναι, όπως αναφέρεται στη σκέψη 43 ανωτέρω, να εξακριβωθεί η ανάγκη διατηρήσεως σε ισχύ των μέτρων αντιντάμπινγκ. Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, καθόσον τα θεσμικά όργανα έκριναν ότι η μεταβολή των συνθηκών δεν είχε διαρκή χαρακτήρα, ορθώς, χωρίς υπονόμηση του επιδιωκόμενου από το άρθρο 11, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού σκοπού, διαπίστωσαν ότι η διατήρηση του εν ισχύι μέτρου ήταν αναγκαία.
- 64 Πέμπτον, όσον αφορά το επιχείρημα το οποίο αντλείται από το γεγονός ότι οι σχετικές με το ντάμπινγκ διαπιστώσεις τέθηκαν, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, υπό τον τίτλο που αφορά την εξέταση του «[διαρκούς χαρακτήρα] της μεταβολής των συνθηκών», το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί. Συγκεκριμένα, το επιχείρημα αυτό δεν ασκεί επιρροή για την απόδειξη πλάνης περί το δίκαιο ή υπερβάσεως των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεως που έχουν τα θεσμικά όργανα. Εξάλλου τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο καθώς εν προκειμένω γίνεται δεκτό ότι το Συμβούλιο δεν προέβη σε ακριβή υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ λόγω του ότι, όπως αναφέρεται στη σκέψη 53 ανωτέρω, έκρινε ότι η προβαλλόμενη μεταβολή των συνθηκών όσον αφορά το ντάμπινγκ δεν είχε διαρκή χαρακτήρα.
- 65 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, η πρώτη αιτίαση, η οποία προβλήθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.
- Ως προς τη δεύτερη αιτίαση, η οποία προβλήθηκε στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως και αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά το μέρος που τα θεσμικά όργανα διαπίστωσαν, όσον αφορά το περιθώριο ντάμπινγκ, ότι η μεταβολή των συνθηκών δεν είχε διαρκή χαρακτήρα
- 66 Πρώτον, οι προσφεύγουσες εκτιμούν ότι τα θεσμικά όργανα όφειλαν να λάβουν υπόψη τα τέσσερα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισαν ως προς τον διαρκή χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών, ήτοι, πρώτον, τις διαπιστώσεις, κατά το πέρας της διαδικασίας επιστροφής σχετικά με την ΠΕ1, κατά τις οποίες το περιθώριο ντάμπινγκ των προσφευγουσών ήταν μηδενικό, δεύτερον, το γεγονός ότι οι μέσες σταθμισμένες τιμές εξαγωγής ανταποκρίνονταν κατά πολύ στον δασμό αντιντάμπινγκ της τάξεως του 22,7% ο οποίος είχε επιβληθεί κατά το πέρας της αρχικής έρευνας, τρίτον, το γεγονός ότι οι τιμές εξαγωγής ήταν σαφώς υψηλότερες κατά την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως σε σχέση με την περίοδο της αρχικής έρευνας και, τέταρτον, το γεγονός ότι το περιθώριο ντάμπινγκ ήταν σημαντικώς μειωμένο κατά την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως, καθώς, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ανερχόταν

σε «13 % περίπου», άλλως, στην περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώσει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, όπως προβάλλεται στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, σε επίπεδο κατώτερο του 10 %.

- 67 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η αιτιολογική σκέψη 42 του προσβαλλόμενου κανονισμού πάσχει από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Συγκεκριμένα, κατά την άποψή τους, τα θεσμικά όργανα τάχθηκαν στη σκέψη αυτή υπέρ του εξαιρετικώς ευμετάβλητου χαρακτήρα των τιμών εξαγωγής, με αποτέλεσμα να μη δύνανται να διαπιστώσουν τον διαρκή χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών. Παρά ταύτα, αυτός ο ευμετάβλητος χαρακτήρας δεν απέτρεψε τη διαπίστωση εκ μέρους των θεσμικών οργάνων, αφενός, ότι δεν υπήρχε ντάμπινγκ κατά την ΠΕ1 και, αφετέρου, ότι οι τιμές εξαγωγής κατά την ΠΕ2 ήταν σαφώς ανώτερες από τις αναφερόμενες κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας.
- 68 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν την επιχειρηματολογία των προσφευγουσών.
- 69 Όσον αφορά ειδικώς την εξέταση των προοπτικών σχετικά με το ντάμπινγκ, όπως προκύπτει από τα προεκτεθέντα στη σκέψη 46, ελλείψει ειδικής μεθόδου ή διαδικασίας τις οποίες πρέπει να εφαρμόζουν τα θεσμικά όργανα όταν προβαίνουν στις προβλεπόμενες στο άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού εξακριβώσεις, τα εν λόγω θεσμικά όργανα οφείλουν, κατά την εξέταση της αιτήσεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως, προς εξακρίβωση της ανάγκης τροποποίησης του δασμού αντιντάμπινγκ, να λαμβάνουν αποκλειστικώς υπόψη «όλα τα συναφή και δεόντως τεκμηριωμένα αποδεικτικά στοιχεία». Επομένως, τα θεσμικά όργανα οφείλουν να αποφανθούν λαμβάνοντας αποκλειστικώς υπόψη το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων, τα οποία προσκομίζει ο αιτών, προς στήριξη της αιτήσεως επανεξετάσεως σχετικά με τον προβαλλόμενο διαρκή χαρακτήρα των μεταβολών των συνθηκών.
- 70 Εν προκειμένω υπενθυμίζεται ότι, στην αίτησή τους επανεξετάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η μεταβολή των συνθηκών η οποία οδήγησε στην προβαλλόμενη μείωση του περιθωρίου ντάμπινγκ ήταν διαρκούς χαρακτήρα για τέσσερις λόγους, τους οποίους το Συμβούλιο απέρριψε κατόπιν της αναλύσεως που εκτίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 41 έως 53 του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 71 Συνεπώς, πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η δομή των πωλήσεων τους είχε εξελιχθεί μετά τον αρχικό κανονισμό. Συγκεκριμένα, αφενός, οι εισαγωγές εντός της Ένωσης είχαν ανατεθεί στην ελβετική μονάδα της RFAI και, αφετέρου, αυτή η νέα δομή των πωλήσεων είχε συνδεθεί με την αναζήτηση νέων διευρυνόμενων αγορών. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η δομική αυτή αλλαγή είχε συμβάλει στην αύξηση των τιμών εξαγωγής του σιδηροπυριτίου σε όλες τις εξαγωγικές αγορές, συμπεριλαμβανομένης της αγοράς της Ένωσης. Παρά ταύτα, στις αιτιολογικές σκέψεις 42 και 43 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο εκτίμησε ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν προσκομίσει συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να στοιχειοθετηθεί η σχέση που υπήρχε μεταξύ της νέας δομής της επιχειρήσεως, της αναζητήσεως νέων διευρυνόμενων αγορών και της αυξήσεως των τιμών στην αγορά της Ένωσης. Αντιθέτως, κατά το Συμβούλιο, κατόπιν της έρευνας είχε αποδειχθεί ότι οι τιμές εξαγωγής ήταν εξαιρετικά ευμετάβλητες τόσο κατά την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως όσο και κατά την ΠΕ1 και ότι είχαν ακολουθήσει τις τιμές της παγκόσμιας αγοράς. Ως εκ τούτου, διαπίστωσε ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν αποδείξει αρκούντως ότι όχι μόνον η δομική αυτή αλλαγή αποτελούσε την αιτία της προβαλλόμενης αυξήσεως των τιμών στην αγορά, αλλά και ότι η εν λόγω αύξηση μπορούσε να παραμείνει σε παρόμοια επίπεδα στο μέλλον.
- 72 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστήριζαν, αφενός, ότι οι τιμές εξαγωγής προς τις αγορές τρίτων χωρών ήταν συγκρίσιμες ή και ανώτερες των τιμών τους πωλήσεων στην Ένωση και ότι είχαν πραγματοποιηθεί σημαντικές επενδύσεις για τον καλύτερο εφοδιασμό των αγορών αυτών. Η μείωση ή η κατάργηση των δασμών αντιντάμπινγκ δεν αποτελούσε επομένως κίνητρο για να αυξήσουν τις εξαγωγές τους στην Ένωση ή για να μειώσουν τις τιμές τους. Αφετέρου, υποστήριζαν ότι νέες ευκαιρίες αναδύονταν σε άλλες αγορές εκτός της Ένωσης. Εντούτοις, στις αιτιολογικές σκέψεις 45 και 46 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο έκρινε καταρχάς ότι, στο μέτρο που το

ντάμπινγκ εξακολουθούσε να διατηρείται κατά την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως και η Ένωση παρέμενε μία από τις παραδοσιακές αγορές των προσφευγουσών, οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των επιχειρημάτων τους σχετικά με τις στρατηγικές τους αγορές για τις τρίτες χώρες και, ακολούθως, ότι οι τιμές εξαγωγικών πωλήσεων στην παγκόσμια αγορά ήταν ευμετάβλητες, με αποτέλεσμα η κατάργηση ή η μείωση των εν ισχύι μέτρων να μην είναι δυνατή.

- 73 Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστήριζαν ότι η εσωτερική ρωσική αγορά παρέμενε μια από τις κύριες αγορές τους και ότι η ζήτηση σε παρόμοια προϊόντα στη Ρωσία αναμενόταν να αυξηθεί. Παρά ταύτα, στις αιτιολογικές σκέψεις 48 και 50 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο έκρινε καταρχάς ότι, αφενός, ακόμη και αν υποθεθεί ότι τα επιχειρήματα αυτά ήταν αληθή, γεγονός παρέμενε ότι κατά την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως οι προσφεύγουσες ασκούσαν πρακτική ντάμπινγκ με σημαντικό περιθώριο και με ευμετάβλητες τιμές και, αφετέρου, οι όγκοι που πωλήθηκαν από τις προσφεύγουσες στην Ένωση κατά την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως δεν υποδήλωναν ότι είχαν αποσυρθεί από την αγορά αυτή ή ότι είχαν την πρόθεση να το πράξουν στο εγγύς μέλλον. Ακολούθως, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν προσκομίσει στοιχεία για τη στήριξη του επιχειρήματος ότι, αφενός, η ζήτηση για το οικείο προϊόν αναμενόταν να αυξηθεί και, αφετέρου, οι τιμές εξαγωγής του ομίλου στον οποίο ανήκαν οι προσφεύγουσες επρόκειτο να αυξηθούν πολύ ταχύτερα απ' ό,τι το κόστος παραγωγής.
- 74 Τέταρτον, οι προσφεύγουσες υποστήριζαν, τέλος, ότι λειτουργούσαν επί χρόνια στο μέγιστο των δυνατοτήτων τους, ότι δεν είχαν την πρόθεση να αυξήσουν την ικανότητά τους παραγωγής σιδηροπυριτίου και ότι δεν υπήρχαν ενδείξεις περί του αντιθέτου. Παρά ταύτα, στις αιτιολογικές σκέψεις 52 και 53 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο έκρινε κατ' ουσίαν ότι τα επιχειρήματα αυτά αντικρούονταν από πληροφοριακά στοιχεία τα οποία είχαν συλλέξει τα θεσμικά όργανα. Συγκεκριμένα, αφενός, τα θεσμικά όργανα είχαν διαπιστώσει μια σημαντική ανάκαμψη της ικανότητας παραγωγής των προσφευγουσών, μετά την οικονομική κρίση του 2009, σε σχέση με το έτος 2007 και, αφετέρου, οι προσφεύγουσες είχαν οι ίδιες αναφέρει αύξηση της εν λόγω ικανότητας, σε κλίμακα από 10 % έως 20 %, σε σχέση με την προ της οικονομικής κρίσης του 2009 περίοδο. Απαντώντας στο επιχειρήμα των προσφευγουσών ότι είχαν προβλέψει ότι θα επερχόταν η οικονομική κρίση του 2009 και, για τον λόγο αυτό, είχαν μειώσει την ικανότητά τους παραγωγής, το Συμβούλιο υποστήριξε ότι η οικονομική κρίση του 2009 δεν θα μπορούσε να είχε επηρεάσει την ικανότητα παραγωγής των προσφευγουσών ήδη από το 2007.
- 75 Το Συμβούλιο, αφού εξέτασε τους τέσσερις λόγους τους οποίους προέβαλαν οι προσφεύγουσες προκειμένου να αποδείξουν τον διαρκή χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών που επικαλούνταν, έκρινε, στην αιτιολογική σκέψη 54 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι δεν είχε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία δυνάμενα να αποδείξουν ότι η όποια μεταβολή των συνθηκών σχετικά με την πολιτική τιμών των προσφευγουσών είχε διαρκή χαρακτήρα. Ως εκ τούτου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι θα ήταν πρόωρο και επομένως αδικαιολόγητο, κατά το στάδιο αυτό, να μειώσει τον εν ισχύι δασμό.
- 76 Λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεων του Συμβουλίου, όπως εκτίθενται στις σκέψεις 71 έως 75 ανωτέρω, ως προς τον μη διαρκή χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών την οποία επικαλούνταν, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στο Συμβούλιο προς στήριξη της προσφυγής τους, πρώτον, ότι δεν έλαβε υπόψη κατά την εξέταση του διαρκούς χαρακτήρα της μεταβολής που επικαλούνταν τα αναφερόμενα στη σκέψη 66 ανωτέρω αποδεικτικά στοιχεία.
- 77 Όπως προκύπτει από τις προεκτιθέμενες στη σκέψη 36 διαπιστώσεις, απέκειτο στις προσφεύγουσες να προσκομίσουν επαρκή στοιχεία προκειμένου να αποδείξουν ότι η μεταβολή των συνθηκών που προκάλεσε την προβαλλόμενη μείωση του ντάμπινγκ είχε διαρκή χαρακτήρα. Επιβάλλεται, όμως, η διαπίστωση ότι, μολονότι τα αναφερόμενα στη σκέψη 66 ανωτέρω αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την ανάλυση της μεταβολής των συνθηκών, εντούτοις δεν θα μπορούσαν αυτά καθαυτά να αποδείξουν τον διαρκή χαρακτήρα της προβαλλόμενης μεταβολής των συνθηκών. Συγκεκριμένα, κανένα από τα στοιχεία αυτά, ήτοι, καταρχάς, το ύψος του περιθωρίου ντάμπινγκ το οποίο υπολογίστηκε κατά το πέρας της διαδικασίας επιστροφής κατά την ΠΕ1, ακολούθως, το ύψος

των τιμών εξαγωγής που εν πολλοίς καταγράφηκε κατά τη διαδικασία επανεξετάσεως και, τέλος, η κατά προσέγγιση αξιολόγηση του περιθωρίου ντάμπινγκ κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επανεξετάσεως, δεν αποτελούν ικανά στοιχεία ώστε να εκτιμηθεί ούτε *a fortiori* να αποδειχθεί ο διαρκής χαρακτήρας της προβαλλόμενης μεταβολής των συνθηκών. Επομένως, ελλείπει επαρκών αποδεικτικών στοιχείων όσον αφορά τον διαρκή χαρακτήρα της εν λόγω μεταβολής, οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι τα θεσμικά όργανα εσφαλμένως έκριναν ότι η προβαλλόμενη μεταβολή των συνθηκών δεν είχε διαρκή χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, το πρώτο επιχείρημα το οποίο προβάλλεται προς στήριξη της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία προβάλλεται στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, δεν επαρκεί ώστε να αποδείξει ότι η ανάλυση των προοπτικών στην οποία προέβη το Συμβούλιο, στις αιτιολογικές σκέψεις 41 έως 53 του προσβαλλόμενου κανονισμού, έπειτα από την οποία διαπίστωσε ότι οι προσφεύγουσες δεν είχαν προσκομίσει επαρκείς αποδείξεις ως προς τον διαρκή χαρακτήρα της προβαλλόμενης μεταβολής των συνθηκών, πάσχει από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατά συνέπεια, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί αν τα εν λόγω στοιχεία λήφθηκαν ή όχι υπόψη από το Συμβούλιο, το εν λόγω επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί.

- 78 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η αιτιολογική σκέψη 42 του προσβαλλόμενου κανονισμού, όσον αφορά τις συνέπειες που άντλησαν τα θεσμικά όργανα από τον ευμετάβλητο χαρακτήρα των τιμών ως προς τον διαρκή χαρακτήρα της προβαλλόμενης μεταβολής των συνθηκών, πάσχει από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Επιβάλλεται συναφώς η διαπίστωση ότι τα προβαλλόμενα από τις προσφεύγουσες επιχειρήματα προκειμένου να δικαιολογήσουν την ύπαρξη τέτοιας πλάνης — ήτοι ότι ο εν λόγω ευμετάβλητος χαρακτήρας δεν απέτρεψε τα θεσμικά όργανα από τη διαπίστωση ότι, αφενός, δεν υπήρχε ντάμπινγκ κατά την ΠΕ1 και, αφετέρου, ότι οι τιμές εξαγωγής κατά την ΠΕ2 ήταν αισθητώς υψηλότερες από τις αναφερόμενες κατά την αρχική έρευνα— δεν περιέχουν στοιχεία ικανά για την εκτίμηση ούτε *a fortiori* για την απόδειξη, στο πλαίσιο της αιτήσεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως, του διαρκούς χαρακτήρα της προβαλλόμενης μεταβολής των συνθηκών.
- 79 Συγκεκριμένα, αφενός, με τη διαδικασία επιστροφής του άρθρου 11, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού είναι δυνατό να ζητηθεί η επιστροφή των ήδη καταβληθέντων δασμών εφόσον αποδεικνύεται ότι το περιθώριο ντάμπινγκ βάσει του οποίου καταβλήθηκαν οι δασμοί εξαλείφθηκε ή μειώθηκε σε επίπεδο κατώτερο του εν ισχύ δασμού. Έχει, επομένως, χαρακτήρα αποκλειστικώς αναδρομικό, καθώς εφαρμόζεται ειδικώς στις περιπτώσεις κατά τις οποίες έχει καταβληθεί δασμός αντιντάμπινγκ ενώ η επίμαχη εισαγωγή δεν αποτελούσε αντικείμενο ντάμπινγκ ή αποτελούσε αντικείμενο χαμηλότερου ντάμπινγκ. Ως εκ τούτου, εν προκειμένω, ελλείπει πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων εκ μέρους των προσφευγουσών, οι διαπιστώσεις των θεσμικών οργάνων ως προς τις αιτήσεις επιστροφής που αφορούσαν την ΠΕ1 δεν δύνανται να επηρεάσουν την εκτίμηση του διαρκούς χαρακτήρα της προβαλλόμενης μεταβολής των συνθηκών στο πλαίσιο της αιτήσεως ενδιάμεσης επανεξετάσεως.
- 80 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι, όσον αφορά την ΠΕ2, η οποία είναι ταυτόσημη με την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως, στις αιτιολογικές σκέψεις 42 και 43 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα θεσμικά όργανα δεν περιορίστηκαν απλώς στη διαπίστωση ότι οι τιμές εξαγωγής ήταν σαφώς υψηλότερες κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής σε σχέση με τις τιμές που σημειώθηκαν κατά την περίοδο της αρχικής έρευνας, αλλά προσέθεσαν ρητώς ότι, παρά το υψηλότερο επίπεδό τους, οι εν λόγω τιμές ήταν παρά ταύτα «ιδιαίτερα ευμετάβλητες» με αποτέλεσμα να μην ήταν δυνατό να θεωρηθεί ότι «στο μέλλον οι τιμές εξαγωγής προς την [Ενωση] θα είναι υψηλές και δεν θα καταλήγουν σε ντάμπινγκ». Επομένως, ελλείπει στοιχείων ικανών να αποδείξουν ότι, παρά τον εξαιρετικά ευμετάβλητο χαρακτήρα των τιμών εξαγωγής, η προβαλλόμενη μεταβολή των συνθηκών είχε διαρκή χαρακτήρα, υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, εσφαλμένως οι προσφεύγουσες προσάπτουν στα θεσμικά όργανα ότι αποφάνθηκαν υπέρ του μη διαρκούς χαρακτήρα της εν λόγω μεταβολής. Συνεπώς, το υπό κρίση επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

- 81 Στο μέτρο που τα εκτεθέντα επιχειρήματα προς στήριξη της δεύτερης αιτιάσεως, η οποία προβλήθηκε στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, δεν μπορούν να γίνουν δεκτά, επιβάλλεται η απόρριψη της εν λόγω αιτιάσεως στο σύνολό της.
- 82 Κατόπιν των προεκτεθέντων στις σκέψεις 65 και 81, επιβάλλεται να απορριφθούν ο πρώτος και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, στο μέτρο που οι προσφεύγουσες επικαλούνται με αυτούς παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ως αβάσιμοι.
- Ως προς την παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12, του ίδιου κανονισμού
- 83 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι, παραλείποντας να καθορίσουν το ακριβές ύψος του περιθωρίου ντάμπινγκ, τα θεσμικά όργανα ενήργησαν κατά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12, πρώτη περίοδος, του ίδιου κανονισμού.
- 84 Ως προς τούτο διευκρινίζουν, πρώτον, ότι το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού παραπέμπει στο άρθρο 2, παράγραφος 12, του ίδιου κανονισμού, το οποίο, στην πρώτη περιόδό του, περιλαμβάνει κανόνα αναγκαστικού δικαίου για τον ορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Δεύτερον, υποστηρίζουν ότι, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, αντί να καθορίσουν επακριβώς το περιθώριο ντάμπινγκ, τα θεσμικά όργανα εστίασαν στο ζήτημα αν οι προσφεύγουσες εξακολουθούσαν να πωλούν σε τιμές ντάμπινγκ. Τρίτον, τα θεσμικά όργανα δεν επιχείρησαν να αποδείξουν την ύπαρξη μεταβολής των συνθηκών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, χάρις στην οποία θα μπορούσαν οι προσφεύγουσες να τύχουν εξαιρέσεως, υπό στενή ερμηνεία, από τον κανόνα που θέτει το εν λόγω άρθρο, κατά τον οποίο τα θεσμικά όργανα οφείλουν να καθορίζουν το ύψος του περιθωρίου ντάμπινγκ, καθώς ο καθορισμός αυτός θα μπορούσε να θεωρηθεί ως μέθοδος υπό την έννοια της διατάξεως αυτής. Τέταρτον, τα θεσμικά όργανα εσφαλμένως, στην αιτιολογική σκέψη 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ανέφεραν ότι δεν έφεραν την υποχρέωση να λάβουν τελική θέση ως προς την κατάλληλη μέθοδο υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, ήτοι ότι δεν όφειλαν να επιλέξουν μεταξύ της χρησιμοποιηθείσας κατά την αρχική έρευνα μεθόδου και της νέας μεθόδου υπολογισμού η οποία χρησιμοποιήθηκε στο έγγραφο γενικών πληροφοριών, κατά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.
- 85 Στο υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες επεξηγούν ότι η έννοια του διαρκούς χαρακτήρα δεν ορίζεται στον βασικό κανονισμό και ότι, ως εκ τούτου, η έννοια αυτή και τα συμπεράσματα τα οποία στηρίζονται επ' αυτής δεν δύνανται να επηρεάσουν τη δυνατότητα εφαρμογής ρητών και υποχρεωτικών απαιτήσεων, όπως των περιλαμβανόμενων στο άρθρο 11, παράγραφος 9, και στο άρθρο 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού, ήτοι της υποχρέωσης των θεσμικών οργάνων να καθορίζουν περιθώριο ντάμπινγκ κατά το πέρας της ενδιάμεσης επανεξετάσεως.
- 86 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.
- 87 Πρώτον, επισημαίνεται ότι, στην αιτιολογική σκέψη 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το Συμβούλιο τόνισε ότι δεν ήταν απαραίτητο να αποφανθεί επί του ζητήματος της αναγκαιότητας επακριβούς υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, το Συμβούλιο υποστήριξε, μεταξύ άλλων, ότι δεν υπήρχαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ώστε να θεωρηθεί ότι, όσον αφορά το περιθώριο ντάμπινγκ, η μεταβολή των συνθηκών κατά την περίοδο της έρευνας επανεξετάσεως είχε διαρκή χαρακτήρα.
- 88 Δεύτερον, κατ' ουσίαν, το ζήτημα το οποίο ήγειραν οι προσφεύγουσες αφορά το αν η προσέγγιση του Συμβουλίου, στην αιτιολογική σκέψη 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού, συνιστά παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12,

του ίδιου κανονισμού. Επομένως, επιβάλλεται να διακριβωθεί αν οι διατάξεις αυτές είναι αντίθετες προς μια προσέγγιση η οποία, αντιθέτως, όπως προεκτέθηκε στη σκέψη 50, είναι επιτρεπτή σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού.

- 89 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι το άρθρο 2, παράγραφοι 11 και 12, του βασικού κανονισμού αφορά τη μέθοδο υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 12, του βασικού κανονισμού, το περιθώριο ντάμπινγκ είναι το ποσό κατά το οποίο η κανονική αξία υπερβαίνει την τιμή εξαγωγής.
- 90 Όσον αφορά τη σχέση μεταξύ του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 11, παράγραφος 9, του ίδιου κανονισμού, αφενός, επισημαίνεται ότι οι μεταβολές των συνθηκών στις οποίες αναφέρονται οι εν λόγω διατάξεις διαφέρουν ως προς το αντικείμενό τους. Συγκεκριμένα, η μεταβολή των συνθηκών υπό την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αφορά το ντάμπινγκ και τη ζημία. Αντιθέτως, η μεταβολή των συνθηκών υπό την έννοια των διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 9, του εν λόγω κανονισμού αφορά τις παραμέτρους που εφαρμόζονται, σύμφωνα ιδίως με τις διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφοι 11 και 12, του ίδιου κανονισμού, ως προς την επιλεγείσα μέθοδο, κατά την αρχική έρευνα η οποία κατέληξε στην επιβολή του δασμού, προκειμένου να υπολογισθεί το περιθώριο ντάμπινγκ. Η διαπιστωθείσα μεταβολή των συνθηκών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού μπορεί, μεταξύ άλλων, να έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια της αξιοπιστίας μίας εκ των παραμέτρων που χρησιμοποιήθηκαν κατά την αρχική έρευνα.
- 91 Αφετέρου, όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 43, 44 και 50 ανωτέρω, στο πλαίσιο της εξετάσεως της ανάγκης διατηρήσεως σε ισχύ των υφιστάμενων μέτρων, τα θεσμικά όργανα έχουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, περιλαμβανομένης της ευχέρειας χρησιμοποιήσεως μιας αξιολογήσεως των προοπτικών. Μόνον αφής στιγμής η αξιολόγηση της ανάγκης αυτής έχει ολοκληρωθεί και τα θεσμικά όργανα έχουν αποφασίσει να τροποποιήσουν τα υφιστάμενα μέτρα, δεσμεύονται κατά τον καθορισμό νέων μέτρων από τη διάταξη του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, η οποία τους επιβάλλει την υποχρέωση να εφαρμόζουν τη μέθοδο που προβλέπει το άρθρο 2 του ίδιου κανονισμού.
- 92 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 49 της αποφάσεως MTZ Polyfilms κατά Συμβουλίου, προμνησθείσα στη σκέψη 34 (EU:T:2009:441), όπως εκτέθηκε στη σκέψη 43 ανωτέρω, το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού μπορεί να εφαρμοστεί μόνον αφής στιγμής διαπιστωθεί η ύπαρξη μεταβολής των συνθηκών διαρκούς χαρακτήρα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, και έχει αποφασισθεί, δυνάμει των εν λόγω διατάξεων, να τροποποιηθούν τα υφιστάμενα μέτρα, με αποτέλεσμα να αποδεικνύεται αναγκαίος ο επανυπολογισμός του ύψους του περιθωρίου ντάμπινγκ. Αντιθέτως, όταν τα θεσμικά όργανα διαπιστώνουν μεταβολή μη διαρκούς χαρακτήρα, το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού δεν εφαρμόζεται. Επομένως, εν προκειμένω, καθόσον τα θεσμικά όργανα είχαν διαπιστώσει ότι η προβαλλόμενη από τις προσφεύγουσες μεταβολή των συνθηκών δεν είχε διαρκή χαρακτήρα, η ανωτέρω διάταξη δεν τυγχάνει εφαρμογής και, σε κάθε περίπτωση, η επίκλησή της δεν είναι σε θέση να αναιρέσει την προσέγγιση του Συμβουλίου, όπως αυτή περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 93 Ως εκ τούτου, είναι προφανές ότι κακώς οι προσφεύγουσες προσάπτουν στα θεσμικά όργανα ότι, αφενός, δεν καθόρισαν επακριβώς το περιθώριο ντάμπινγκ κατά το πέρας της ενδιάμεσης εξετάσεως και, αφετέρου, δεν επέλεξαν μεταξύ της χρησιμοποιηθείσας μεθόδου κατά την αρχική έρευνα και της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε στο έγγραφο γενικών πληροφοριών. Συγκεκριμένα, τα εν λόγω επιχειρήματα στηρίζονται στις διατάξεις του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, ενώ οι διατάξεις αυτές δεν τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής.
- 94 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι η έννοια του διαρκούς χαρακτήρα δεν αναφέρεται ρητώς στο άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν ασκεί επιρροή στο ζήτημα αν το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12, του ίδιου κανονισμού, επιβάλλει στα θεσμικά όργανα υποχρέωση να καθορίζουν

επακριβώς το περιθώριο ντάμπινγκ κατά το πέρας της ενδιάμεσης επανεξετάσεως. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, όπως αυτή αναπτύχθηκε στις σκέψεις 43 έως 50 ανωτέρω, η διάταξη αυτή έχει την έννοια, όσον αφορά το ντάμπινγκ, ότι παρέχει την ευχέρεια στα θεσμικά όργανα να προβαίνουν σε εξέταση τόσο αναδρομική όσο και των προοπτικών. Όπως προκύπτει από τα προεκτεθέντα στις σκέψεις 50 και 51, εφόσον, κατά το πέρας της εξετάσεως των προοπτικών, τα θεσμικά όργανα διαπιστώνουν ότι η μεταβολή συνθηκών δεν έχει διαρκή χαρακτήρα, δύνανται να μην προβαίνουν σε επακριβή καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.

- 95 Κατόπιν των προεκτεθεισών σκέψεων, επιβάλλεται η απόρριψη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, στο μέτρο που οι προσφεύγουσες επικαλούνται παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12, του ίδιου κανονισμού, ως αβάσιμου.

Ως προς την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

- 96 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή προσέβαλαν τα δικαιώματά τους άμυνας στο μέτρο που, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής, η Επιτροπή δεν τους είχε γνωρίσει τον τελικό υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, δεδομένου ότι ο εν λόγω υπολογισμός θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί προς στήριξη των αιτημάτων τους τόσο σχετικά με τη συνέχιση και την ύπαρξη του ντάμπινγκ όσο και με τον διαρκή χαρακτήρα της μεταβολής των συνθηκών, καθώς και προς στήριξη των τελικών αιτημάτων τους της μερικής ενδιάμεσης επανεξετάσεως. Διευκρινίζουν ότι, εάν η Επιτροπή τούς είχε γνωρίσει τον εν λόγω υπολογισμό, θα είχαν τη δυνατότητα να υπερασπίσουν καλύτερα τα δικαιώματά τους όσον αφορά τον υπολογισμό του ντάμπινγκ και τα αιτήματα για το ντάμπινγκ στο σύνολό τους, περιλαμβανομένου του επιχειρήματος σχετικά με τη χρησιμοποιηθείσα μέθοδο υπολογισμού κατά την αρχική έρευνα, γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει σημαντικώς τη νομική κατάστασή τους.
- 97 Το Συμβούλιο αμφισβητεί την επιχειρηματολογία των προσφευγουσών.
- 98 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι απαιτήσεις που απορρέουν από τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας επιβάλλονται όχι μόνο στο πλαίσιο διαδικασιών που μπορούν να καταλήξουν σε επιβολή κυρώσεων, αλλά και στο πλαίσιο διαδικασιών έρευνας που προηγούνται της εκδόσεως κανονισμών αντιντάμπινγκ, οι οποίοι μπορούν να επηρεάσουν τις οικείες επιχειρήσεις άμεσα και ατομικά και να έχουν δυσμενείς γι' αυτές συνέπειες (απόφαση της 27ης Ιουνίου 1991, Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, C-49/88, Συλλογή, EU:C:1991:276, σκέψη 15). Ειδικότερα, κατά τη διοικητική διαδικασία, πρέπει να παρέχεται στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις η δυνατότητα να γνωστοποιούν κατά τρόπο αποτελεσματικό την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και το λυσιτελές των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών και καταστάσεων και με τα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς στήριξη του ισχυρισμού της για την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας που προκύπτει από αυτήν (απόφαση Al-Jubail Fertilizer κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, EU:C:1991:276, σκέψη 17). Οι απαιτήσεις αυτές διευκρινίστηκαν περαιτέρω με το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού, η παράγραφος 2 του οποίου ορίζει ότι οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής «δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων».
- 99 Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση ότι ο τελικός υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ δεν αποτελούσε ουσιώδες στοιχείο της αιτιολογίας ή του πραγματικού πλαισίου. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρεται στη σκέψη 87 ανωτέρω, το Συμβούλιο επισήμανε, στην αιτιολογική σκέψη 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι δεν ήταν απαραίτητο να αποφανθεί επί του ζητήματος της αναγκαιότητας υπολογισμού επιμέρους περιθωρίου ντάμπινγκ για εκάστη των προσφευγουσών, καθώς, σε κάθε περίπτωση, δεν υπήρχαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ώστε να θεωρηθεί ότι η μεταβολή των συνθηκών, όσον αφορά το περιθώριο ντάμπινγκ, κατά την περίοδο της έρευνας

επανεξετάσεως, είχε διαρκή χαρακτήρα. Όπως, όμως, προκύπτει από τις σκέψεις 76 και 78 ανωτέρω, στο μέτρο που οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν στοιχεία δυνάμενα να αποδείξουν ότι η προβαλλόμενη μεταβολή των συνθηκών είχε διαρκή χαρακτήρα, η διαπίστωση αυτή του Συμβουλίου είναι σύννομη, οπότε δικαίως, χωρίς να απαιτείται ο επακριβής υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ, το Συμβούλιο αποφάσισε να διατηρήσει τα εν ισχύ μέτρα. Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, ακόμη και αν αποδεικνυόταν η φερόμενη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας την οποία επικαλούνται οι προσφεύγουσες, δεδομένου ότι η εν λόγω προσβολή αφορά τον τρόπο υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, δεν θα ήταν σε θέση να επιφέρει ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεδομένου ότι, όπως εκτίθεται ανωτέρω, το Συμβούλιο στήριξε την απόφασή του στη διαπίστωση ότι η προβαλλόμενη μεταβολή των συνθηκών δεν είχε διαρκή χαρακτήρα.

- 100 Περαιτέρω, παρατηρείται ότι η Επιτροπή γνώρισε στις προσφεύγουσες τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, στις 28 Οκτωβρίου 2011, με το έγγραφο γενικών πληροφοριών. Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί του εγγράφου αυτού με έγγραφο της 14ης Νοεμβρίου 2011. Στις παρατηρήσεις αυτές, οι προσφεύγουσες αναπτύσσουν ουσιαστικά επιχειρήματα ως προς τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες άσκησαν τα δικαιώματά τους άμυνας, ακόμη και εάν το Συμβούλιο τελικώς αποφάσισε να μην καθορίσει επακριβώς το περιθώριο ντάμπινγκ.
- 101 Κατόπιν των προεκτεθέντων, επιβάλλεται η απόρριψη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, στο μέτρο που οι προσφεύγουσες επικαλούνται προσβολή των δικαιωμάτων τους άμυνας, ως αβάσιμου.
- 102 Έχοντας υπόψη τις εκτιμήσεις που παρατέθηκαν στις σκέψεις 82, 95 και 101 ανωτέρω, επιβάλλεται η απόρριψη του πρώτου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως στο σύνολό τους.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής

- 103 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι τα θεσμικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, αφενός, διαπιστώνοντας ότι, κατά τη νομολογία, δεν αποτελούσαν μαζί με την RFAI ενιαία οικονομική οντότητα και, αφετέρου και κατά συνέπεια, κρίνοντας ότι η τιμή εξαγωγής, η οποία αντιστοιχούσε σε έξοδα πωλήσεως, διοικητικά έξοδα και άλλα γενικά έξοδα, καθώς και στο περιθώριο κέρδους της RFAI, έπρεπε να προσαρμοσθεί σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.
- 104 Το Συμβούλιο και η Euroalliances αμφισβητούν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών.
- 105 Δεδομένου ότι, όπως εκτέθηκε ανωτέρω, δικαίως τα θεσμικά όργανα δεν προέβησαν σε επακριβή καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως προβάλλεται αλυσιτελώς. Συγκεκριμένα, με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως κατ' ουσίαν προβάλλεται ότι ο υπολογισμός της τιμής εξαγωγής, στο πλαίσιο του καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, πάσχει από έλλειψη νομιμότητας.
- 106 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.
- 107 Κατόπιν των προεκτεθέντων στις σκέψεις 102 και 106, επιβάλλεται η απόρριψη της προσφυγής στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 108 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Επειδή οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα του Συμβουλίου.
- 109 Εξάλλου, κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, που παρενέβη προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου, φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 110 Τέλος, η Euroalliances θα φέρει τα δικαστικά έξοδά της, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) και Kuzneckie ferrosplav OAO (KF) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και τα έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 4) Η Euroalliances φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Απριλίου 2015.

Περιεχόμενα

Το νομικό πλαίσιο	2
Ιστορικό της διαφοράς	3
Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων	5
Σκεπτικό	6
Επί του πρώτου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, εξεταζομένων από κοινού, οι οποίοι αφορούν παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12, του ίδιου κανονισμού, καθώς και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας	7
Ως προς την παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού	7
– Ως προς την πρώτη αιτίαση, η οποία προβάλλεται στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως και αφορά πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσαν τα θεσμικά όργανα όσον αφορά την έκταση των εξουσιών τους εκτιμήσεως δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού	7
– Ως προς τη δεύτερη αιτίαση, η οποία προβλήθηκε στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως και αφορά πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά το μέρος που τα θεσμικά όργανα διαπίστωσαν, όσον αφορά το περιθώριο ντάμπινγκ, ότι η μεταβολή των συνθηκών δεν είχε διαρκή χαρακτήρα	11
Ως προς την παράβαση του άρθρου 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 12, του ίδιου κανονισμού	15
Ως προς την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας	17
Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής	18
Επί των δικαστικών εξόδων	19